॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

सावित्राणि जुहोति प्रसूँत्यै चतुर्गृहीतेनं जुहोति चतुंष्पादः प्रावंः प्रशूनेवावं रुन्द्धे चतंस्रो दिशो दिश्वंव प्रतिं तिष्ठति छन्दा एसे देवेभ्योऽपाँकामन्न वोऽभागानि ह्व्यं वंश्याम् इति तेभ्यं पृतचंतुर्गृहीतमंधारयन् पुरोनुवाक्याये याज्यांये देवतांये वषद्काराय यचंतुर्गृहीतं जुहोति छन्दा एस्येव तत्प्रीणाति तान्यंस्य प्रीतानि देवेभ्यो ह्व्यं वंहन्ति यं कामयेत॥१॥

पापीयान्थ्स्यादित्येकैकं तस्यं जुहुयादाहुंतीभिरेवैनमपं गृह्णाति पापीयान्भवति यं कामयेत् वसीयान्थ्स्यादिति सर्वाणि तस्यानुद्रत्यं जुहुयादाहुंत्यैवैनंम्भि क्रंमयित वसीयान्भवत्यथों यज्ञस्यैवैषाभिक्रांन्तिरेति वा एष यंज्ञमुखादद्या योंऽग्नेर्देवताया एत्यष्टावेतानि सावित्राणि भवन्त्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रः॥२॥

अग्निस्तेनैव यंज्ञमुखादद्धां अग्नेर्देवतांयै नैत्यृष्टौ

सांवित्राणि भवन्त्याहुंतिर्नव्मी त्रिवृतंमेव यंज्ञमुखे वि यांतयित यदि कामयेत छन्दा १ सि यज्ञयश्वसेनांपियेयमित्यृचंमन कुंर्याच्छन्दा १ स्येव यंज्ञयश्वसेनांपियित यदि कामयेत यजमानं यज्ञयश्वसेनांपियेयमिति यजुंरन्तमं कुंर्याद्यजमानमेव यंज्ञयश्वसेनांपियत्युचा स्तोम् १ समंध्येतिं॥ ३॥

आह समृंद्धौ चतुर्भिरभ्रिमा दंत्ते चत्वारि छन्दा रंसि छन्दोभिरेव देवस्यं त्वा सवितुः प्रस्व इत्यांह प्रसूत्या अग्निर्देवेभ्यो निलायत स वेणुम्प्राविंशत्स एतामूतिमनु समंचरद्यद्वेणोः सुषिर संषिराभ्रिभवति सयोनित्वाय स यत्रयत्रावंसत्तत्कृष्णमंभवत्कल्माषी भंवति रूपसंमृद्धा उभयतः क्ष्णूर्भवतीतश्चामुतंश्चार्कस्यावं रुद्धौ व्याममात्री भंवत्येतावद्वे पुरुषे वीर्यं वीर्यसम्मिताऽपंरिमिता भवत्यपंरिमितस्यावंरुद्धै यो वनस्पतीनाम्फलग्रहिः स एंषां वीर्यावान्फलग्रहिर्वेणुर्वेणवी भंवति वीर्यस्यावंरुख्यै॥४॥ कामर्येत गायुत्रौंऽर्ध्येतिं च सप्तिविर्श्शतिश्च॥१॥॥————[१]

व्यृद्धं वा पृतद्यज्ञस्य यदयजुष्केण क्रियतं इमामंगृभ्णत्रश्नाम्

दंत्ते यजुंष्कृत्यै यज्ञस्य समृद्धौ प्रतूर्तं वाजिन्ना द्रवेत्यश्वम्भि

दंधाति रूपमेवास्यैतन्मंहिमानं व्याचंष्टे युआथाः रासंभं युविमिति गर्दभमसत्येव गर्दभं प्रति ष्ठापयित तस्मादश्वांद्वदंभोऽसंत्तरो योगेयोगे तवस्तरिमत्यांह॥५॥

योगेयोग पुवैनं युङ्के वाजेवाजे हवामह् इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवावं रुन्छे सर्खाय इन्द्रमूतय इत्याहेन्द्रियमेवावं रुन्छेऽग्निर्देवेभ्यो निलायत् तं प्रजापंतिरन्वंविन्दत्प्राजापत्यो-ऽश्वोऽश्वेन सम्भर्त्यनुंवित्त्ये पापवस्यसं वा एतिक्रियते यच्छ्रेयंसा च पापीयसा च समानं कर्म कुर्वन्ति पापीयान्॥६॥

ह्यश्वांद्रद्भोऽश्वम्पूर्वं नयन्ति पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै तस्माच्छ्रेया रसम्पापीयान्पश्चादन्वेति बहुर्वे भवंतो भ्रातृंव्यो भवंतीव खलु वा एष योंऽग्निश्चिंनुते वृज्यश्वंः प्रतूर्वन्नेह्यंवक्रामन्नशंस्तीरित्यांह् वन्नेणैव पाप्मानम्भ्रातृंव्यमवं क्रामित रुद्रस्य गाणंपत्यादित्यांह रोद्रा वे पृशवों रुद्रादेव॥७॥

पृश्चिर्याच्यात्मने कर्म कुरुते पूष्णा सयुजां सहेत्यांह पूषा वा अर्ध्वनार संनेता समेष्ट्ये पुरीषायतनो वा एष यद्गिरिङ्गिरसो वा एतमग्रे देवताना समेभरन्पृथिव्याः स्थर्भाद्गिरम्पुरीष्यमङ्गिर्स्वदच्छेहीत्यां सायंतनमेवैनं देवतांभिः सम्भरत्यग्निरम्पुरीष्यमङ्गिर्स्वदच्छेम् इत्यांह येनं॥८॥

संगच्छेते वाजमेवास्यं वृङ्के प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्निः सम्भृत्य इत्यांहरियं वै प्रजापंतिस्तस्यां एतच्छ्रोत्रं यद्वल्मीकोऽग्निम्पुंरीष्यंमङ्गिरस्बद्धरिष्याम इति वल्मीकवपाम्पं तिष्ठते साक्षादेव प्रजापंतये प्रतिप्रोच्याग्नि सम्भंरत्यग्निम्पुंरीष्यं इत्याह येन संगच्छंते वाजमेवास्यं वृङ्के ऽन्वग्निरुषसामग्रम्॥९॥ अख्यदित्याहानुंख्यात्या आगत्यं वाज्यध्वंन आऋम्यं वाजिन्पृथिवीमित्यांहेच्छत्येवैनम्पूर्वया विन्दत्युत्तंरया द्वाभ्यामा क्रमयति प्रतिष्ठित्या अनुरूपाभ्यान्तस्मादनुरूपाः पशवः प्र जांयन्ते द्यौस्तें पृष्ठम्पृंथिवी सधस्थमित्यांहैभ्यो वा एतं लोकेभ्यंः प्रजापंतिः समैरयद्रूपमेवास्यैतन्मंहिमानं व्याचेष्टे वज्री वा एष यदश्वों दद्भिरन्यतोदन्धो भूयाल्लौंमंभिरुभयादं च्यो यं द्विष्यात्तमंधस्पदं ध्यायेद्वज्रेणैवैन ई स्तृण्ते॥10॥

आह् पापीयात्रुद्रादेव येनाग्रं वृज्री वै सप्तदंश च॥२॥॥———[२]

उत्क्रामोदंक्रमीदिति द्वाभ्यामुत्क्रंमयति प्रतिष्ठित्या अनुंरूपाभ्यान्तस्मादनुंरूपाः पृशवः प्र जांयन्तेऽप उपं सृजति यत्र वा आपं उपगच्छंन्ति तदोषंधयः प्रतिं तिष्ठन्त्योषंधीः प्रतितिष्ठंन्तीः पृशवोऽनु प्रतिं तिष्ठन्ति पृशून् यज्ञो यज्ञं यजंमानो यजंमानं प्रजास्तस्माद्प उपं सृजित प्रतिष्ठित्ये यदंध्वर्युरंनुग्नावाहुंतिं जुहुयादन्भौऽध्वर्युः॥११॥

स्याद्रक्षा १ सि यज्ञ १ हंन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्धों ऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञ १ रक्षा १ सि प्रन्ति जिधंर्म्यग्निम्मनंसा घृतेनेत्यांह् मनंसा हि पुरुषो यज्ञमंभिगच्छंति प्रतिक्ष्यन्तम्भुवंनानि विश्वेत्यांह् सर्व् १ ह्यंष प्रत्यङ्क्षेति पृथुं तिर्श्चा वयंसा बृहन्तमित्याहाल्पो ह्यंष जातो महान्॥१२॥

भवंति व्यचिष्ठमन्न रभसं विदानिमत्याहान्नमेवास्मैं स्वदयित सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदा त्वां जिघिर्मि वर्चसा घृतेनेत्यांह तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छंति तद्वाचा वंदत्यरक्षसेत्यांह रक्षंसामपंहत्यै मर्यश्रीः स्पृह्यद्वंणी

अग्निरित्याहापंचितिमेवास्मिन्दधात्यपंचितिमान्भवति य एवं॥१३॥

वेद मनंसा त्वै तामाप्तंमरहित यामंध्वर्युरंनुग्नावाहुंतिं जुहोति मनंस्वतीभ्यां जुहोत्याहुंत्योरास्ये द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्ये यज्ञमुखयंज्ञमुखे वै क्रियमाणे यज्ञश् रक्षाश्सि जिघाश्सन्त्येतर्हि खलु वा एतद्यंज्ञमुखं यर्ह्यन्दाहुंतिरश्जुते परि लिखित रक्षंसामपंहत्ये तिसृभिः परि लिखित त्रिवृद्वा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्माद्रक्षाश्स्यपं हन्ति॥१४॥

गायित्रिया पिरं लिखित तेजो वै गांयत्री तेजंसैवैनम्पिरं गृह्णाति त्रिष्ठभा पिरं लिखितीन्द्रियं वै त्रिष्ठगिंन्द्रियेणैवैनम् पिरं गृह्णात्यनुष्ठभा पिरं लिखत्यनुष्ठप्सर्वाणि छन्दा सेसि पिर्भः पर्याप्तये मध्यतोऽनुष्ठभा वाग्वा अनुष्ठप्तस्मांनमध्यतो वाचा वंदामो गायित्रिया प्रथमया पिरं लिखत्यथानुष्ठभाथं त्रिष्ठभा तेजो वै गांयत्री यज्ञोऽनुष्ठगिंन्द्रियं त्रिष्ठप्तेजंसा चैवेन्द्रियेणं चोभ्यतो यज्ञम्पिरं गृह्णाति॥१५॥

अन्भौंऽध्वर्युर्म्हान्भंवति त्रिष्टुभा तेजो वै गांयुत्री त्रयोदश च॥३॥॥———[3]

देवस्यं त्वा सिवतुः प्रस्व इति खनित प्रसूत्या अथों धूममेवेतेनं जनयित ज्योतिष्मन्तं त्वाग्ने सुप्रतींकमित्यांह ज्योतिरेवेतनं जनयित सौंऽग्निर्जातः प्रजाः शुचार्पयत्तं देवा अर्ध्चेनांशमयञ्छिवं प्रजाभ्योऽहिर्स्सन्तमित्यांह प्रजाभ्ये एवेनर्श्र शमयित द्वाभ्यां खनित प्रतिष्ठित्या अपाम्पृष्ठम्सीति पुष्करपर्णमा॥१६॥

ह्रत्यपां वा एतत्पृष्ठं यत्पुष्करपणि रूपेणैवैन्दा हंरति पुष्करपणिन् सम्भरित् योनिर्वा अग्नेः पुष्करपणि स्योनिमेवाग्नि सम्भरित कृष्णाजिनेन् सम्भरित यज्ञो वै कृष्णाजिनं यज्ञेनैव यज्ञ सम्भरित् यद्ग्राम्याणां पश्नां चर्मणा सम्भर्गद्गाम्यान्पृश्व्खुचार्पयेत्कृष्णाजिनेन् सम्भरित्यारण्यानेव पश्न्॥१७॥

शुचार्पयिति तस्मौथ्समावंत्पशूनां प्रजायंमानानामार्ण्याः पशवः कनीया १ सः शुचा ह्यंता लोमतः सम्भेर्त्यतो ह्यंस्य मेध्यंङ्कृष्णाजिनं चे पुष्करपूर्णं च सङ् स्तृंणातीयं वै कृष्णाजिनम्सौ पुष्करपूर्णमाभ्यामेवेनंमुभ्यतः परि गृह्णात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत् तमथुर्वान्वंपश्यदर्थवां त्वा प्रथुमो निरंमन्थदग्न इति॥१८॥

आह् य एवैनंमन्वपंश्यत्तेनैवैन् सम्भंरित त्वामंग्ने पुष्कंरादधीत्यांह पुष्करपूर्णे ह्येन्मुपंश्रित्मविंन्द्त्तम्ं त्वा दृध्यङ्कृषिरित्यांह दृध्यङ्का आंथर्वणस्तेज्ञस्व्यांसीत्तेजं एवास्मिन्दधाति तम्ं त्वा पाथ्यो वृषेत्यांह पूर्वमेवोदितमुत्तंरेणाि गृंणाति॥१९॥

चत्सृभिः सम्भंरित चत्वारि छन्दांश्सि छन्दोंभिरेव गांयत्रीभिंब्राह्मणस्यं गायत्रो हि ब्राह्मणस्त्रिष्टुग्भी राजन्यंस्य त्रैष्टुंभो हि राजन्यों यं कामयेत वसीयान्थ्रस्यादित्युभयीभिस्तस्य सम्भरितेजंश्चैवास्मां इन्द्रियं चं समीचीं दधात्यष्टाभिः सम्भरत्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रौंऽग्निर्यावांनेवाग्निस्तश् सम्भरित सीदं होत्रित्यांह देवतां एवास्मै सश् सांदयित नि होतेतिं मनुष्यांन्थ्सश् सीद्स्वेति वयाश्सि जनिष्वा हि जेन्यो अग्रे अहामित्यांह देवमनुष्यानेवास्मै सश्संन्नान्प्र जंनयित॥२०॥

एव पुश्निति गृणाति होत्तिति स्प्तिविश्यातिश्चारमाम् [४] क्रूरमिव वा अस्या एतत्करोति यत्खनत्यप उप सृज्त्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्यै श्च र शमयति सं ते वायुर्मात्तिश्वां दधात्वित्यांह प्राणो वै वायुः प्राणेनेवास्यै प्राण र सं दंधाति सं ते वायुरित्यांह तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते तस्मैं च देवि वर्षंडस्तु॥२१॥

तुभ्यमित्यांह् षड्वा ऋतवं ऋतुष्वेव वृष्टिं दधाति तस्माथ्सर्वांनृतून् वंर्षित् यद्वंषद्भुर्याद्रक्षार्रस् यज्ञर् हंन्युर्विडित्यांह प्रोक्षंमेव वषंद्भरोति नास्यं यातयांमा वषद्भारो भवंति न यज्ञर् रक्षार्रस घ्रन्ति सुजांतो ज्योतिंषा सहत्यंनुष्टुभोपं नह्यत्यनुष्टुप्॥२२॥

सर्वाणि छन्दारंसि छन्दारंसि खलु वा अग्नेः प्रिया तन्ः प्रिययैवैनं तनुवा परि दधाति वेदंको वासो भवति य एवं वेदं वारुणो वा अग्निरुपंनद्ध उदं तिष्ठ स्वध्वरोध्वं ऊ षु णं ऊतय इतिं सावित्रीभ्यामुत्तिंष्ठति सवितृप्रंसूत एवास्योध्वां वंरुणमेनिमुथ्मंजिति द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्ये स जातो गर्भो असि॥२३॥

रोदंस्योरित्यांहेमे वै रोदंसी तयोरेष गर्भी यदग्निस्तस्मांदेवम्

चारुर्विभृंत ओषंधीष्वित्यांह यदा ह्यंतं विभर्न्त्यथ् चार्रुतरो भवंति प्र मातृभ्यो अधि कनिंऋदद्गा इत्याहौषंधयो वा अस्य मातर्स्ताभ्यं एवैन्म्प्र च्यांवयति स्थिरो भंव वीड्वंङ्ग इतिं गर्दभ आ सांदयति॥२४॥

सं नंद्यत्येवैनंमेतयां स्थेम्ने गर्दभेन् सम्भरित तस्मांद्रर्दभः पंशूनाम्भारभारितंमो गर्दभेन् सम्भरित तस्मांद्रर्दभो - ऽप्यनालेशेत्यन्यान्पशून्मेंद्यत्यन्न् होनेनार्क सम्भरित गर्दभेन् सम्भरित तस्मांद्रर्दभो द्विरेताः सन्किनेष्ठम्पशूनाम्प्र जांयतेऽग्निर्द्यस्य योनिं निर्दहित प्रजासु वा एष एतर्ह्यारूढः॥२५॥

स ईंश्वरः प्रजाः शुचा प्रदहं शिवो भेव प्रजाभ्य इत्यांह प्रजाभ्यं एवैन १ शमयित मानुंषीभ्यस्त्वमंिक्षर् इत्यांह मानव्यों हि प्रजा मा द्यावापृथिवी अभि शूंशुचो मान्तरिक्षं मा वनस्पतीनित्यांहैभ्य एवैनं लोकभ्यः शमयित प्रेतुं वाजी किनंक्षद्दित्यांह वाजी ह्यंष नानंदद्रासंभः पत्वेति॥२६॥ आह रासंभ इति होतम्बयोऽवंदभ्यंत्रियमंग्रिष्टांमित्यांहा

आह् रासंभ् इति ह्यंतमृष्योऽवंदन्भरंत्रश्निम्प्रंशिष्यंमित्यांहाशि ह्यंष भरंति मा पाद्यायुंषः पुरेत्याहायुंरेवास्मिन्दधाति तस्मौद्धर्भः सर्वमायुरिति तस्मौद्धर्भे पुरायुषः प्रमीते बिभ्यति वृषाग्निं वृषणम्भरन्नित्याह वृषा ह्येष वृषाग्निर्पां गर्भम्॥२७॥

समुद्रियमित्यांहापा होष गर्भो यद्ग्निरम् आ यांहि वीतय इति वा इमौ लोकौ व्यैतामम् आ यांहि वीतय इति यदाहानयौर्लोकयोवींत्यै प्रच्युंतो वा एष आयतंनादगंतः प्रतिष्ठा स एतर्ह्यां च्यांमानं च ध्यायत्यृत स् सत्यमित्यांहेयं वा ऋतमसौ॥२८॥

सत्यम्नयोरेवेनं प्रति ष्ठापयति नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो वरुणो वा एष यजमानम्भ्यैति यद्ग्निरुपंनद्ध ओषंधयः प्रति गृह्णीताग्निमेतमित्यांह् शान्त्यै व्यस्यन्विश्वा अमंतीररांतीरित्यांह् रक्षंसामपंहत्ये निषीदंत्रो अपं दुर्मति । हंनदित्यांह् प्रतिष्ठित्या ओषंधयः प्रति मोदध्वम्॥२९॥

अस्त्वनुष्टुबंसि सादयत्यारूढः पत्वेति गर्भम्सौ मोंदध्वं द्विचंत्वारि श्राच॥५॥॥——[५]

पुन्मित्याहौषंधयो वा अग्नेर्भाग्धयन्ताभिरेवैन् समंधयित् पुष्पांवतीः सुपिप्पला इत्यांह् तस्मादोषंधयः फर्लं गृह्णन्त्ययं वो गर्भ ऋत्वियः प्रव्लं स्थस्थमासंद्दित्यांहु याभ्यं पुवैनंम्प्रच्यावयंति तास्वेवैनं प्रतिं ष्ठापयित् द्वाभ्यांमुपावंहरित् प्रतिष्ठित्ये॥३०॥॥————[६] वारुणो वा अग्निरुपंनद्धो वि पाज्यसेति वि स्रं सयिति सिवतृप्रंसूत पुवास्य विषूचीं वरुणमेनिं वि सृंजत्यप उपं सृजत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य शुच शमयिति तिसृभिरुपं सृजति त्रिवृद्धा अग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुच शमयिति मित्रः स्थ् सृज्यं पृथिवीमित्यांह मित्रो वै शिवो देवानान्तेनैव॥३१॥

एन् सर सृंजिति शान्त्यै यद्ग्राम्याणाम्पात्राणां कृपार्तैः सरसृजेद्ग्राम्याणि पात्राणि शुचार्पयेदर्मकपातेः सरसृजत्येतानि वा अनुपजीवनीयानि तान्येव शुचार्पयिति शर्कराभिः सर सृंजिति धृत्या अथी शृंत्वायांजलोमेः सरसृंजत्येषा वा अग्नेः प्रिया तनूर्यद्जा प्रिययैवैनं तनुवा सरसृंजत्यथो तेजंसा कृष्णाजिनस्य लोमंभिः सम्॥३२॥

सृज्ञित युज्ञो वै कृष्णाजिनं युज्ञेनैव युज्ञश् सश् सृंजिति रुद्राः सम्भृत्यं पृथिवीमित्यांहैता वा एतं देवता अग्रे समंभरन्ताभिरेवैन्श् सम्भंरित मुखस्य शिरोऽसीत्यांह युज्ञो वै मुखस्तस्यैतच्छिरो यदुखा तस्मांदेवमांह युज्ञस्यं पुदे स्थ इत्यांह युज्ञस्य ह्यंते॥३३॥ पुदे अथो प्रतिष्ठित्यै प्रान्याभिर्यच्छुत्यन्वन्यैर्मन्नयते मिथुन्त्वाय त्र्युंद्धिं करोति त्रयं इमे लोका एषां लोकानामास्यै छन्दोंभिः करोति वीर्यं वे छन्दा स्सि वीर्येणैवैनां करोति यजुंषा बिलं करोति व्यावृंत्त्या इयतीं करोति प्रजापंतिना यज्ञमुखेन सम्मितां द्विस्तनां करोति द्यावांपृथिव्योदीं हांय चतुंः स्तनां करोति पशूनां दोहांयाष्टास्तंनां करोति छन्दंसां दोहांय नवांश्रिमभिचरतः कुर्यात्रिवृतंमेव वज्र सम्भृत्य भ्रातृंव्याय प्र हंरति स्तृत्यं कृत्वाय सा महीमुखामिति नि दंधाति देवतांस्वेवैनां प्रतिं ष्ठापयति॥३४॥

तेनैव लोमंभिः समेते अभिचरंत एकंवि श्यातिश्च॥॥————[७]

स्प्तिभिर्धूपयित स्प्त व शीर्ष्णयाः प्राणाः शिरं एतद्यज्ञस्य यदुखा शीर्षन्नेव यज्ञस्यं प्राणान्दंधाति तस्मांध्सप्त शीर्षन्प्राणा अश्वश्वकेनं धूपयित प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वायादितिस्त्वेत्यांहेयं वा अदितिरदित्यैवादित्यां खनत्यस्या अर्र्त्रूरंकाराय न हि स्वः स्व॰ हिनस्तिं देवानां त्वा पत्नीरित्यांह देवानाम्॥३५॥ वा प्रताम्पत्वयोऽग्रेऽकुर्वन्ताभिरेवैनां दधाति धिषणास्त्वेत्यांह विद्या वै धिषणां विद्याभिरेवैनांम्भीन्द्धे ग्रास्त्वेत्यांह् छन्दा १सि वै ग्राश्छन्दोभिरेवैना १ श्रपयित वरूत्रयस्त्वेत्यांह् होत्रा वै वरूत्रयो होत्रांभिरेवैनां पचित जनयस्त्वेत्यांह देवानां वै पत्नीं:॥३६॥

जनयस्ताभिरवेनां पचति षङ्गिः पंचति षङ्गा ऋतवं ऋत्भिरेवैनां पचित द्विः पचन्त्वित्याह तस्माद्विः संवथ्स्रस्यं सस्यम्पंच्यते वारुण्युंखाभीद्धां मैत्रियोपैंति शान्त्यैं देवस्त्वां सवितोद्वंपत्वित्यांह सवितृप्रंसूत एवैनां ब्रह्मंणा देवतांभिरुद्वंपत्यपंद्यमाना पृथिव्याशा दिश आ पृंण॥३७॥ इत्यांह तस्मांदग्निः सर्वा दिशोऽनु वि भात्युत्तिष्ठ बृहती भंवोर्ध्वा तिष्ठ ध्रुवा त्वमित्यांह प्रतिष्ठित्या असुर्यम्पात्र-मनौच्छुण्णमा च्छुणित्ति देवत्रार्करजक्षीरेणा च्छुणित्ते परमं वा एतत्पयो यदंजक्षीरम्पंरमेणैवैनाम्पयसा च्छुंणत्ति यजुंषा व्यावृत्त्यै छन्दोंभिरा च्छृंणत्ति छन्दोंभिर्वा एषा क्रियते छन्दोभिरेव छन्दा १स्या च्छुंणत्ति॥३८॥

आहु देवानां वै पर्लीः पृणेषा षद्वं॥७॥॥———[८]

एकंवि शत्या मार्षैः पुरुषशीर्षमच्छैंत्यमेध्या वै मार्षा अमेध्यम्पुंरुषशीर्षमंमेध्येरेवास्यांमेध्यं निरवदाय् मेध्यं कृत्वा हंर्त्येकंवि शितिर्भवन्त्येकवि श्शो वै पुरुषः पुरुषस्यास्य व्यृद्धं वा पृतत्प्राणेरंमेध्यं यत्पुंरुषशीर्ष स्पप्तधा वितृण्णां वल्मीकव्पां प्रति नि दंधाति सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः प्राणेरेवैन्थ्समंध्यति मेध्यत्वाय यार्वन्तः॥३९॥

वै मृत्युबंन्धवस्तेषां यम आधिपत्यम्परीयाय यमगाथाभिः परि गायति यमादेवेनंद्वङ्के तिसृभिः परि गायति त्रयं इमे लोका पृभ्य पृवेनंश्लोकेभ्यो वृङ्के तस्माद्रायंते न देयङ्गाथा हि तद्वृङ्के ऽग्निभ्यः पृशूना लंभते कामा वा अग्नयः कामानेवावं रुन्दे यत्पृशून्नालभेतानंवरुद्धा अस्य॥४०॥

पृशवंः स्युर्यत्पर्यग्निकृतानुथ्मृजेद्यंज्ञवेश्नसं कुंर्याद्यथ्स ईस्थाप शीर्षाणि स्युर्यत्पशूनालभंते तेनैव पृशूनवं रुन्द्वे यत्पर्यग्निकृतानुथ्मृजितं शीष्णामयातयामत्वाय प्राजापत्येन् सङ् स्थापयित युज्ञो व प्रजापतिर्युज्ञ एव युज्ञं प्रति ष्ठापयित प्रजापितिः प्रजा अंसृजत् स रिरिचानोऽमन्यत् स एता आप्रीरंपश्यत्ताभिवें स मुंख्तः॥४१॥ लोमशाः पश्नेवावं रुन्धे सर्वाणि वा एता रूपाणि सर्वाणि रूपाण्युग्नौ चित्यै क्रियन्ते तस्मादिता अग्नेश्चित्यंस्य॥४२॥ भवन्त्येकंवि शाति श्रामिधेनी रन्वांह रुग्वा एंकवि शो रुचंमेव गंच्छत्यथौं प्रतिष्ठामेव प्रतिष्ठा ह्यंकिवि शश्चतुंर्वि शतिम चतुंर्वि शतिरर्धमासाः संवथ्सरः संवथ्सरौऽग्निर्वैश्वानरः साक्षादेव वैश्वानुरमवं रुन्द्वे परांचीरन्वांह परांङिव हि सुंवर्गो लोकः समास्त्वाग्न ऋतवो वर्धयन्त्वित्याह समांभिरेवाग्निं वंधयति॥४३॥ ऋतुभिः संवथ्सरं विश्वा आ भांहि प्रदिशंः पृथिव्या इत्यांह तस्मांद्गिः सर्वा दिशोऽनु वि भांति प्रत्यौहतामिश्वनां मृत्युमंस्मादित्यांह मृत्युमेवास्मादपं नुदत्युद्वयं तमंस्रस्परीत्यांह पाप्मा वै तमः पाप्मानंमेवास्मादपं

हुन्त्यगंनम् ज्योतिंरुत्तमित्यांहासौ वा आंदित्यो

आत्मानमाप्रीणीत यदेता आप्रियो भवंन्ति यज्ञो वै

प्रजापितर्यज्ञमेवैताभिम्खत आ प्रीणात्यपिरिमतछन्दसो

भवन्त्यपंरिमितः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यां ऊनातिरिक्ता

मिथुनाः प्रजात्यै लोमुशं वै नामैतच्छन्दंः प्रजापंतेः पुशवी

ज्योतिंरुत्तममांदित्यस्यैव सायुंज्यं गच्छति न संवथ्स्रस्तिष्ठति नास्य श्रीस्तिष्ठति यस्यैताः क्रियन्ते ज्योतिष्मतीमृत्तमामन्वांह्

ज्योतिरेवास्मां उपरिष्टाद्वधाति सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये॥४३ यावंन्तोऽस्य मुख्तिश्चत्यंस्य वर्धयत्यादित्यंऽष्टाविरंशतिश्च॥८॥॥———[९]

षङ्गिदींक्षयित षङ्गा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं दीक्षयित सप्तभिदीक्षयित सप्त छन्दांश्री छन्दोभिरेवैनं दीक्षयित विश्वं देवस्यं नेतुरित्यंनुष्टभौत्तमयां जुहोति वाग्वा अनुष्टुप्तस्मौत्प्राणानां वागुंत्तमैकंस्माद्क्षरादनांप्तम्प्रथमम्पदम् तस्माद्यद्वाचोऽनांष्तं तन्मनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः॥४५॥

प्रजापंतेरास्यै न्यूंनया जुहोति न्यूंनाि प्रजापंतिः प्रजा असृंजत प्रजाना् सृष्ट्यै यद्चिषि प्रवृक्ष्याद्भूतमवं रुन्धीत् यदङ्गारेषु भविष्यदङ्गारेषु प्र वृंणक्ति भविष्यदेवावं रुन्द्धे भविष्यद्धि भूयों भूताद्वाभ्याम्प्र वृंणक्ति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणा वा एषा यजुंषा सम्भृता यदुखा सा यद्भिद्येतार्तिमार्च्छेत्॥४६॥

यजंमानो हुन्येतांस्य युज्ञो मित्रैतामुखां त्पेत्यांहु ब्रह्म

वै मित्रो ब्रह्मंत्रेवैनां प्रति ष्ठापयित नार्तिमार्च्छति यजमानो नास्य यज्ञो हंन्यते यदि भिद्येत तैरेव कृपालैः स॰ सृंजेत्सैव ततः प्रायंश्चित्तियों गृतश्चीः स्यान्मंथित्वा तस्यावं दध्याद्भूतो वा एष स स्वां॥४७॥

देवताम्पैति यो भूतिकामः स्याद्य उखायै सम्भवेथ्स एव तस्य स्यादतो ह्येष सम्भवत्येष वै स्वयम्भूर्नाम् भवत्येव यं कामयेत् भ्रातृंव्यमस्मै जनयेयमित्यन्यत्स्तस्याहृत्यावं दध्याथ्साक्षादेवास्मै भ्रातृंव्यं जनयत्यम्बरीषादन्नंकाम्स्यावं दध्यादम्बरीषे वा अन्नम्भियते सयोन्येवान्नम्॥४८॥

अवं रुन्द्धे मुञ्जानवं दधात्यूर्ग्वे मुञ्जा ऊर्जमेवास्मा अपिं दधात्यग्निर्देवेभ्यो निलायत् स क्रुंमुकम्प्राविंशत् कुमुकमवं दधाति यदेवास्य तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्द्ध आज्येन सं यौत्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यदाज्यंम् प्रियेणैवेनं धाम्रा समर्धयत्यथो तेजंसा॥४९॥

वैकंकतीमा दंधाति भा एवावं रुन्छे शमीमयीमा दंधाति शान्त्यै सीद त्वम्मातुरस्या उपस्थ इति तिसृभिर्जातमुपं तिष्ठते त्रयं इमे लोका एष्वंव लोकेष्वाविदं गच्छत्यथौ

प्राणानेवात्मन्धंत्ते॥५०॥

न हं स्मृ वै पुराग्निरपंरशुवृक्णं दहित् तदंस्मै प्रयोग एवर्षिरस्वदयद्यदंग्ने यानि कानि चेति समिधमा दंधात्यपंरशुवृक्णमेवास्मै स्वदयित सर्वमस्मै स्वदते य एवं वेदौदंम्बरीमा दंधात्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवास्मा अपिं दधाति प्रजापंतिर्ग्निमंसृजत् तर सृष्टर रक्षारंसि॥५१॥

अजिघारसम्थ्स एतद्रांक्षोघ्रमंपश्यत्तेन वै स रक्षारस्यपाहत् यद्रांक्षोघ्रम्भवंत्यग्नेरेव तेनं जाताद्रक्षारस्यपं हन्त्याश्वंत्थीमा दंधात्यश्वत्थो वै वनस्पतींनार सपत्नसाहो विजित्ये वैकंङ्कतीमा दंधाति भा एवावं रुन्द्धे शमीमयीमा दंधाति शान्त्ये सर्शितम्मे ब्रह्मोदंषाम्बाह् अंतिर्मित्यंत्तमे औदंम्बरी॥५२॥

वाच्यति ब्रह्मंणैव क्षत्र स घ्यंति क्षत्रेण ब्रह्म तस्मौद्राह्मणो राजन्यंवानत्यन्यम्ब्रौह्मणं तस्मौद्राजन्यौ ब्राह्मणवानत्यन्य राजन्यंम्मृत्युर्वा एष यद्ग्रिर्मृत् हिरंण्य रुक्ममन्तं प्रति मुश्चतेऽमृतंमेव मृत्योर्न्तर्धत्त एकंवि शतिनिर्बाधो भवत्येकंवि शतिर्वे देवलोका द्वादंश् मासाः पञ्चर्तवस्त्रयं इमे लोका असावादित्यः॥५३॥

पुक्विश्श पुतावंन्तो वै देवलोकास्तेभ्यं पुव भातृंव्यम्न्तरेति निर्बाधेर्वे देवा असुरान्निर्बाधेऽकुर्वत् तन्निर्बाधानां निर्बाधत्विन्निर्बाधी भंवति भातृंव्यानेव निर्बाधे कुरुते सावित्रिया प्रति मुश्चते प्रसूत्ये नक्तोषासेत्युत्तंरयाहोरात्राभ्यामेवैन्मुद्यंच्छते देवा अग्निं धारयन्द्रविणोदा इत्यांह प्राणा वै देवा द्रंविणोदा अंहोरात्राभ्यामेवैनंमुद्यत्यं॥५४॥

प्राणैर्दाधारासीनः प्रति मुश्चते तस्मादासीनाः प्रजाः प्र जांयन्ते कृष्णाजिनमुत्तंरन्तेजो वे हिरंण्यं ब्रह्मं कृष्णाजिनन्तेजंसा चैवेनं ब्रह्मंणा चोभयतः पिरं गृह्णाति षडुंद्यामः शिक्यंम्भवति षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवेनमुद्यंच्छते यद्वादंशोद्यामः संवथ्सरेणैव मौअम्भवत्यूर्ग्वे मुझां ऊर्जेवेन् समर्धयति सुपूर्णोऽसि गुरुत्मानित्यवेक्षते रूपमेवास्यैतन्मंहिमानं व्याचेष्टे दिवं गच्छ सुवंः प्तेत्यांह सुवर्गमेवेनं लोकं गंमयति॥५॥

रक्षार्स्यौद्रम्बरी आदित्य उद्यत्य सञ्चतुर्विश्शतिश्च॥10॥॥-----[११]

सिद्धो अञ्जन्कृदंरम्मतीनां घृतमंग्ने मधुंमृत्पिन्वंमानः। वाजी वहंन्वाजिनं जातवेदो देवानां विक्षे प्रियमा स्थस्थम्ं। घृतेनाञ्जन्थसम्पूथो देवयानांन्प्रजानन्वाज्यप्येतु देवान्। अनुं त्वा सप्ते प्रदिशंः सचन्ताः स्वधाम्स्मै यजमानाय धेहि। ईड्यश्चासि वन्द्यंश्च वाजिन्नाशुश्चासि मेध्यंश्च सप्ते। अग्निष्टां॥५६॥

देवैर्वसुंभिः स्जोषाः प्रीतं वहिं वहत् जातवेदाः। स्तीणम्बर्हिः सृष्टरीमा जुषाणोरु पृथु प्रथमानम्पृथिव्याम्। देवेभिर्युक्तमिदितिः स्जोषाः स्योनं कृण्वाना सुंविते दंधातु। एता उं वः सुभगां विश्वरूपा वि पक्षोभिः श्रयंमाणा उदातैः। ऋष्वाः सतीः क्वषः शुम्भंमाना द्वारो देवीः सुंप्रायणा भवन्तु। अन्तरा मित्रावरुणा चरन्ती मुखं यज्ञानांमभि संविदाने। उषासां वाम्॥५७॥

सुहिर्ण्ये सुंशिल्पे ऋतस्य योनांविह सांदयामि। प्रथमा वार् सर्थिनां सुवर्णां देवौ पश्यंन्तौ भुवंनानि विश्वां। अपिप्रयं चोदंना वाम्मिमांना होतांरा ज्योतिः प्रदिशां दिशन्तां। आदित्येर्नो भारती वष्टु यज्ञ सरंस्वती सह रुद्रैर्न आवीत्। इडोपंहूता वसुंभिः सजोषां यज्ञं नों देवीर्मृतेषु धत्त। त्वष्टां वीरं देवकांमं जजान त्वष्टुरवां जायत आशुरश्वंः।॥५८॥

त्वष्टेदं विश्वम्भुवंनं जजान बहोः कुर्तारंमिह यंक्षि होतः। अश्वो घृतेन त्मन्या समंक्त उपं देवा स्रंतुशः पार्थं एतु। वनस्पतिर्देवलोकम्प्रंजानन्नृग्निनां हूव्या स्वंदितानिं वक्षत्। प्रजापंतेस्तपंसा वावृधानः सद्यो जातो दंधिषे यज्ञमंग्ने। स्वाहांकृतेन हृविषां पुरोगा याहि साध्या हृविरंदन्तु देवाः॥५९॥

अग्निष्ट्वां वामश्वो द्विचंत्वारिश्शच॥11॥॥————[१२]
विष्णुंमुखा अन्नंपते यावंती वि वै पुंरुषमात्रेणाग्ने तव श्रवो ब्रह्मं जज्ञानः स्वंयमातृण्णामेषां
वै पृशुर्गायत्री कस्त्वा द्वादंश॥12॥ विष्णुंमुखा अपंचितिमान् वि वा एतावग्ने तवं स्वयमातृण्णां
विषूचीनांनि गायत्री चतुंष्षष्टिः॥64॥ विष्णुंमुखास्तुन्वे भुवत्॥॥————[१३]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/